

Internationale Dag van het Vrijwilligerswerk #IVD2016

Dankwoord

Vrijwilligers zijn overal

Een knulletje van een jaar of acht of negen, niet ouder dan dat, schat ik. Hij had een fluovestje aan, boekentas op de rug en zijn blauwe anorak slecht toegeknoopt, wat een slordige indruk maakte. Ik stond heel wat verderop aan de bushalte en sloeg gade hoe de knaap probeerde over te steken maar daar tot zijn grote frustratie niet in slaagde. Een oversteekvrijwilliger zou hier zijn nut bewijzen, mijmerde ik bij mezelf. Het zou vermijden dat de jongen genegeerd zou worden, want jawel: vrijwilligers werpen zich zo vaak op als beschermers van wie wat kleiner is, het minder goed kan zeggen, een beperking heeft, als nieuwkomer er niet in slaagt om zelfstandig een woonst te vinden. Waar een nood is, popt vroeg of laat een vrijwilliger op. Overal doen ze dat. Op straat, in stations, in schoolgebouwen, op sportterreinen, in socioculturele activiteiten, in rusthuizen, parken en pleinen, binnen lokale besturen.

Ik stapte de bus op en nog geen honderd meter verder van waar het jongetje gestaan had, verzamelde een groep mensen, dik en dun, man en vrouw, met iets of minder kleur. Daar staat elke dinsdag, het jaar rond, een groep mensen voor die deur, omdat ze weten dat ze met of zonder papieren terecht kunnen bij de Dokters van de Wereld, een behoorlijke vrijwilligersorganisatie die met de inzet van vrijwilligers (dokters, tandartsen, verplegers,...) instaat voor basis medische hulp. Ginds verderop, net voorbij de bocht neemt een grote school heel wat plek in. Hoeveel vrijwilligers zijn daar aan de slag om ondersteuning te bieden bij schooluitstappen, voorleesmomenten, naschoolse opvang? Een heleboel, dat geef ik je op een briefje. Eens ik de school gepasseerd ben, stap ik uit aan het busstation, waar het wemelt van bussen en mensen. Op een bank ligt een dakloze te slapen, gewikkeld in een sjofele slaapzak en met een wollen muts die hij ver zijn hoofd en gelaat heeft getrokken. Onder hem een plastieken zak. Straks zal hij naar de voedselbedeling gaan, of naar de gaarkeuken, voor een hete tas soep. Daar staat ook weer een schare vrijwilligers klaar.

Een busrit van een kleine tien minuten doet me verschillende vrijwilligersinitiatieven ontdekken, want wie goed kijkt, ziet ze overal, die vrijwilligers. Er is bij wijze van spreken geen enkele plek in Vlaanderen, België, de Europese Unie of de wereld waar je geen vrijwilligers zou vinden. Ze zitten overal, als actieve bijen bij mooi weer of als nuttige aardwormen bij regenval, als het onweert, sneeuwt, heet is en zelfs op het gevaar af dat ze bommen en puin op hun donder kunnen krijgen. We kunnen niet anders dan de vrijwilliger, wat ook zijn motief is om te vrijwilligen, danken voor zijn onvoorwaardelijke inzet. Danken en bewonderen.

En jij vrijwilliger, bent absoluut gegeerd, want zowel lokale als Vlaamse beleidsmakers zien steeds meer de kracht van het vrijwilligerswerk in, en het feit dat men binnen het Gecoördineerd Vlaams Vrijwilligersbeleid absolute aandacht wil voor wat goed is voor jou als vrijwilliger, dat men werk wil maken om je nog meer garanties te bieden op degelijke informatie en bescherming, is daarvan een teken. Het kan beter. Absoluut. Dat zal niet meteen lukken maar weet dat de goede intenties er alvast zijn, en die heb je - dat weet jij als vrijwilliger maar al te goed - nodig om vooruit te gaan.

Je ziet, beste vrijwilliger. Jij bent op het terrein bezig, misschien is dat af en toe afzien, verdriet verwerken en knokken. Je weet echter dat het iets oplevert en zinvol is. Misschien ben je wat sceptisch tegenover al die politieke interesse, dat kan. Ik zou er persoonlijk fier op zijn, op die toenemende aandacht omdat het perfect bewijst dat vrijwilligers meerwaarde scheppen, overal.

Je doet het daar niet voor, dat is ook juist. Je hebt geen schijnwerper nodig, maar ik zou zeggen, laat het gewoon over je komen en geniet er van. Van die aandacht, van jouw Internationale Dag van de Vrijwilliger. Die hier en daar en overal ter wereld georganiseerd en hopelijk gevierd wordt.

Je verdient dat compliment! Dank je wel vrijwilliger, hier, daar, overal!

Eva Hambach, december 2016